

(ح) = **Ha:**

“Ha” sesi boğaz ortasından çıkarılır. Boğaz hiç sıkılmadan ve kalın “Ha”yı andırır bir şekilde okunmalıdır. Bu harf, “Hamdi” kelimesindeki “Ha” hecesinin okunuşu gibi okunmalıdır.

(ح) = **Hı:**

Türkçede karşılığı olmayan bu harf, boğazın ağza en yakın kısmından, boğazı hırıldatarak çıkarılır. Bu harf daima kalın okunur. (Almancadaki “Bach” kelimesinin sonundaki “ch”nin okunuşu gibi.)

(د) = **Dal:**

Türkçedeki “d” harfi gibi, dil ucu ile üst ön dişlerin diplerinden çıkar. Farklı yanı ise daima ince ve şiddetli okunmasıdır.

(ذ) = **Zel:**

Çok yumuşak “z”ye benzeyen bir harftir. Türkçede yoktur. Dil ucu ile üst ön dişlerin uçlarından çıkarılır ve **peltekçe** okunmaya özen gösterilmelidir. Daima ince ve yumuşak seslidir. (İngilizcedeki “The” kelimesinin okunuşu gibi.)

(ر) = **Rı:**

Türkçedeki “r” harfi gibidir. Dil ucunun geriye doğru kıvrılarak üst damağa sertçe dokunmasıyla çıkarılır. Bu harf bazen ince, bazen de kalın okunur.

(ز) = **Ze:**

Dilimizdeki “z” harfi gibidir. Dil ucunun ön dişlerin uçlarına dokunmasıyla okunur. İnce bir harftir.

(س) = **Sin:**

Dilimizdeki “s” harfi gibidir. Daima ince okunur ve dilin ön dişlerin başlarına yakınlaşmasıyla çıkarılır.

(ش) = **Şin:**

Dilimizdeki “ş” harfi gibidir. İnce ve yumuşak bir harftir. Dil ortasının üst damağa dayanmasıyla çıkar.